Nᴱᴿ 7

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 16 *Stycznia v. s.* 1828 *Roku.*

Wiadomości Krajowe.

Sankt-Petersburg dnia 7 stycznia.

(z Gazety Senackiey).

Przez Naywyższe Ukazy do Rządzącego Senatu, wydane w roku zeszłym 1827:

D. 22 grudnia, Jeneralnego sztabu Jenerał-major, *Szubert*, mianowany dyrektorem hydrograficznego depo ministeryum morskiego, z pozostaniem przy dawnieyszych obowiązkach i wypłaceniem mu do tego nowego urzędu etatem przeznaczonych 2,000 rubli pieniędzy stołowych, niezależnie od pobieranego przezeń teraz utrzymania.

D. 25 grudnia, na zaświadczenie Jego Cesarskiey Wysokości Cesarzewicza, o długiey służbie, odznaczającey się gorliwością, znaydujący się przy Jego Wysokości, etatu kommisoryatskiego, 5tey klassy *Kołotow*, nayłaskawiey podniesiony do rangi 4tey klassy, z pozostaniem, jak dotąd, przy Jego Cesarskiey Wysokości.

Na zaświadczenie naczelnie dowodzącego 2gim woyskiem jenerał-feldmarszałka Hrabiego *Wittgensteina*, o szczególney gorliwości ku służbie, dyrektor jego kancellaryi, rangi 6tey klassy *Tukmaczew*, nayłaskawiey podniesiony do 5tey klassy.

D. 30 grudnia, w nagrodę gorliwością odznaczającey się służby, permski gubernator cywilny, radca stanu, *Tiufiajew*, nayłaskawiey mianowany rzeczywistym radcą stanu.

Rządca kancellaryi gubernatora wojennego kijowskiego, radca honorowy *Karniejew*, w nagrodę odznaczającey się gorliwością służby, na osnowie ukazu dnia 6 sierpnia 1809, mianowany assesorem kollegialnym.

D. 31 grudnia. „W sprawiedliwem poważeniu ku pamięci i znamienitym zasługom zmarłego Jenerała Feld-marszałka, Xiążęcia *Barklaja de Tolli*, N a y m i ł o ś c i w i e y N a d a j e m y synowcóm jego, synom stryjecznego brata jego Augusta *Barklaja-de-Tolli*, byłego w Rydze pierwszym Burmistrzem, Jerzemu, Augustowi i Janowi *Barklajom-de-Tolli*, dostoyność szlachectwa C e s a r s t w a Rossyyskiego, R o z k a z u j ą c herb dla nich ułożyć w Heroldyi i podać Nam do utwierdzenia.”

w Roku 1828.

D. 1 stycznia, w nagrodę odznaczającey się gorliwością służby i prac szczególnych, dyrektor departamentu handlu zewnętrznego, rzeczywisty radca stanu *Bibikow*, nayłaskawiey wyniesiony na radcę taynego.

Rzeczywisty radca stanu *Hołyński*, zasiadający w radzie ministeryum spraw wewnętrznych, w nagrodę długiey i gorliwością odznaczającey się służby, nayłaskawiey mianowany radcą taynym.

Dyrektor Kancellaryi ministra morskiego, radca Stanu *Charytonowski*, w nagrodę prac szczególnych, nayłaskawiey mianowany rzeczywistym radcą stanu.

Gubernatorów cywilnych: chersońskiego rzeczywistego radcę stanu *Komstadiusa* i ekaterynosławskiego radcę stanu *Swieczyna*, rozkazano przyłączyć do Heroldyi, a na ich mieyscu sprawować obowiązki gubernatora cywilnego chersońskiego inspektorowi kantoru kwarantannego odeskiego rzeczywistemu radcy stanu *Mokilewskiemu*, obowiązki zaś gubernatora cywilnego ekaterynosławskiego zostającemu w ministeryum skarbu rangi 5tey klassy kamerherowi *Dońcowi-Zacharzewskiemu*.

Naczelnik miasta *Teodozyi* rzeczywisty radca stanu *Bohdanowski*, naznaczony naczelnikiem miasta *Odessy*, a na jego mieyscu obowiązki naczelnika miasta *Teodozyi* sprawować będzie znaydujący się przy nowo-rossyyskim Jenerał-Gubernatorze do osobnych poleceń, rzeczywisty radca stanu *Kaznaczejew*.

Rządcą kancellaryi przy jenerał-intendencie ministeryum morskiego nayłaskawiey naznaczony, radca kollegialny *Kirejew*, z utrzymaniem etatowém.

Dnia 2 stycznia, znaydujący się w departamencie udziałow, w tytule kamerhera, radca kollegialny, Dymitr *Obrjeskow*, za służbę gorliwością odznaczającą się nayłaskawiey mianowany radcą stanu.

Radca rządu gubernialnego st. petersburskiego, radca honorowy, *Ticky*, w nagrodę odznaczającey się służby, nayłaskawiey mianowany assesorem kollegialnym.

Dnia 3 stycznia. W nagrodę przez zwierzchność zaświadczonych: długiey służby, prac i gorliwości jenerał-kontroler expedycyi woyskowo-rachunkowey, rzeczywisty radca stanu *Łagoda* i dyrektor kancellaryi kontrolera Państwa radca stanu *Karniejew*, nayłaskawiey mianowani: pierwszy z nich radcą taynym, a drugi rzeczywistym radcą stanu.

Sekretarz Nayświętszego Synodu, radca honorowy, *Popow*, w nadgrodę odznaczającey się służby, nayłaskawiey mianowany, na osnowie ukazu dnia 6 sierpnia 1819 r., assesorem kollegialnym.

Członek gabinetu J. C. M. radca stanu, Xiążę *Urusow*, w nagrodę odznaczającey się służby, nayłaskawiey mianowany rzeczywistym radcą stanu, z zostawieniem przy dawnieyszych obowiązkach.

Przychylając się do prośby Xiążęcia Dymitra *Muruzego*, N a y w y ż e y R o z k a z a n o przyjąć go do poddaństwa Rossyi i nayłaskawiey mianowany radcą stanu; a do naznaczenia do obowiązkow ma zostawać przy Heroldyi.

Ekaterinodar.

(z Gazety St. Petersburskiey.)

W dniu nayświętszego Wstąpienia na Tron Wszech Rossyy Nayjaśnieyszego Cesarza Nikołaja Pawłowicza, 20 listopada, i z okoliczności mianowania przez Jego Cesarską Mość, Następcę Tronu, Wielkiego Xiążęcia Alexandra Nikołajewicza Atamanem wszystkich woysk kozackich, który to wypadek przepełnił serca spółobywateli woyska Czarno-morskiego uczuciami entuzyazmu, wojownicy czarno-morscy, Sztabs-i Ober-oficerowie, jako też Atamani Kurenni z kozakami honorowymi, przybyli do miasta Ekaterinodaru, i powodowani serdeczném przywiązaniem ku Nayjaśnieyszemu Cesarzowi Jegomości, wynurzyli w serdecznych uczuciach powinszowanie Woyskowemu Atamanowi Nakaźnemu, a potém wszyscy z Nakaźnym Atamanem i innymi urzędnikami woyskowymi, znaydującymi się na paradzie cer-

kiewney, słuchali w Soborze woyskowym Mszy ś., którą celebrował Soborny Protojerey *Gruzin*, a w czasie modłów z przyklęknieniem, o długie lata dla Nayjaśnieyszego Cesarza Nikołaja Pawłowicza i całego Nayjaśnieyszego Domu, chór śpiewaków zaśpiewał *Te Deum*; w czasie zaś śpiewania mnogich lat dawano z dział ognia; po czém P. Nakaźny Ataman z radośném zadowoleniem winszował stojącym w szyku przed Soborem woyskowym kommendom, Nayuroczystszego dnia mianowania Atamanem woysk kozackich Jego Cesarską Wysokość Następcę Tronu Wszech Rossyy, Wielkiego Xiążęcia Alexandra Nikołajewicza; nareszcie obywatele przeznaczyli dla kommend woyskowych po dwie porcye wódki, i dany był obiad. P. Nakaźny Ataman, Sztabs-i Ober-Officerowie, Duchowieństwo i Atamani kurenni, zaproszeni zostali na obiad, a przy wznoszeniu toastów, za zdrowie Nayjaśnieyszego Cesarza i całego Nayjaśnieyszego Domu, chór śpiewaków brzmiał mnogiemi latami, śród wystrzałów z dział; przy tak radośney uroczystości obywatele ofiarowali na inwalidow r. 300, a na rzecz ubogich na wdów i sierot, pozostałych po poległych w bitwach wojownikach Czarnomorskiego woyska r. 700; o godzinie zaś 5tey z południa dla obywatelstwa płci oboyga był dany bal, przyczém spalono fajerwerk, w czasie którego jaśniały Cyfry Nayjaśnieyszego Cesarza i Następcy Alexandra Nikołajewicza, Atamana woysk kozackich: miasto, twierdza i wszystkie budowy Rządowe, były illuminowane.

Brześć Litewski, dnia 21 grudnia.

(z Ruskiego Inwalida).

W miasteczku *Terespolu*, na dwie wiorsty odległem od naszego miasta powiatowego, w zeszłym lipcu, wszczął się pożar; podczas gwałtownego wiatru, który niezmiernie szybko rozniósł ogień, po całém tém niewielkiem miasteczku; domów zgorzało 63, kościoł katolicki i klasztor, szkoła żydowska i troje dzieci.

W tém zdarzeniu, Brzeskiey komendy Inwalidów pod-oficer Prokop *Semenczuk* i szeregowi: Jan *Leontjew*, Józef *Ihnatowicz* i Eustachy *Archipów*, niezmordowanie gaszący pożar, posłyszeli z okrytego płomieniem domu, wrzask jękliwy. Podoficer *Semenczuk*, domyślając się o niebezpieczeństwie, wskoczył przez gęsty dym i płomień do tego domu, i powrócił niosąc na ręku kobietę, władzy rąk i nóg pozbawioną. Przy pomocy trzech wyżey wspomnianych szeregowych, przeniósł tę cierpiącą na mieysce od ognia bezpieczne. Skwapliwie znowu wskoczył do izb palącego się domu, pragnąc ocalić pozostałą tam pięcioletnią dziewczynkę, lecz nie mógł tego dopełnić: gdyż w teyże chwili załamało się stolowanie, a *Semenczuk* zaledwo zdołał wybiedz drugiemi drzwiami.

Po doniesieniu o tym wypadku przez Zwierzchności Nayjaśnieyszemu Cesarzowi, Jego Cesarska Mość za czyn miłością bliźniego tchnący podoficera *Semenczuka*, Naymiłościwiey raczył udarować go medalem srebrnym z napisem: *za ocalenie ludzkości*, ażeby go nosił na wstążce ś. Włodzimierza, tudzież stem rubli; a tych szeregowych, którzy mu towarzyszyli, każdego dziesięciu rublami.

Rzeczy Greckie i Tureckie.

(z Gazety Sanktpetersburskiey).

Jenerał *Church* z 5,000 woyska przybył do Grecyi wschodniey, gdzie się połączyło z nim wielu naczelników woyska greckiego, a w liczbie tych i *Warnakioti*. Wylądował on d. 30 listopada w *Dragomestra*, w Akarnanii, celem zajęcia Missolungi, i pobudzenia do powstania mieszkańców Epiru i Albanii. Wspiera go pięć uzbrojonych okrętów Greckich. *Ibrahim-Basza* zapalił *Tripolizzę* i udał się do Nawarinu, Koronu i Modonu. Do Malty zawinęły trzy nowe okręty wojenne angielskie, dla wzmocnienia eskadry Admirała *Codrington*.

— Dniem przed bitwą Nawarińską, angielski kadet morski, postrzegł, że wszyscy towarzysze jego piszą testamenta. Chociaż nic nie miał do zostawienia w sukcessyi; wszelako żyjąc jeszcze chciał się pożegnać ze swemi rodzicami, i napisał do nich: „Nayukochańsi Rodzice! jutro nastąpi bitwa. Może polegnę, a wtenczas pochowają mię w *Nawarinie*; kosztu przeto nie poniesiecie na móy pogrzeb. Epolety moje posyłam wam, nie żebyście przedali, lecz na pamiątkę.“ Wszakże młody ten bohatyr nie poległ. — Jeden z maytków, który miał urwane obie ręce, rzekł do swego kapitana: „przyznasz WPan bez wątpienia, żem dopełnił swey powinności: nic mi już więcey nie pozostaje.“

Francya.

Paryż dnia 31 grudnia.

(Journal de St. Petersbourg).

Rozpoczęto znowu expedycye do Lewantu, zawieszone wprzódy w portach morza Śródziemnego.

— Rozkaz Królewski zwołuje kollegium elektoralne korsykańskie w *Ajacio*, na d. 3 stycznia, dla wybrania dwóch Deputowanych. P. Jenerał-porucznik *Dulong de Rosnay*, mianowany został prezydentem.

— Donoszą z Lugdunu pod d. 24 grudnia: „W przeciągu 36 godzin, wody Rodanu, nadzwyczayną zrządziły powodź. Przypisują to bardzo ciepłemu wiatrowi południowemu, który prędko stopił śniegi na naywyższych górach. O jednę tylko stopę wysokość rzeki różni się od jey naywiększego rozlewu w r. 1812. Szczegóły, które doszły do nas dzisieyszego wieczora, są zatrważające. *Brotteaux* wystawia widok ogromnego jeziora; *La Guillottière* i część ulicy wielkiey, są zupełnie zalane. Kościoł także stoi w wodzie przeszło na dwie stopy wgłąb. Dwóch ludzi, z których jeden jest właścicielem domu, w niewielkiey odległości położonego od mostu, wsiadłszy dziś na lekki czółenek, wywróciło się i utonęło, nie daleko izby sądowey Bourbon, a żadnego nie można było im dać ratunku. Nowa tama brzegu lewego, oparła się pędowi rzeki, i zdaje się nie wiele ucierpiała. Rzeka, przestawszy wzbierać po południu, tego wieczora, zdaje się, iż zaczęła opadać. Woda zalała części dolne miasta, plac *Charité* i przyległe ulice, tak, że kommunikacye są przerwane.”

— *Dnia 4 stycznia* —

(*z teyże gazety.*)

— Listy wice-admirała *de Rigny*, doszłe dziś rano, a datowane ze Smirny d. 18 listopada, 1go i 2go grudnia 1827, żadney wzmianki nie czynią o wypadku Scioskim, o którym było doniesiono w dziennikach pod artykułem z Tryestu, jakoby zaszłym d. 17 listop. (Wiadomo, że *Scio* odległe jest tylko na mil 18 od *Smirny*). Z tychże listów dowiadujemy się, że korweta *Pomona* pod dowództwem kapitana fregaty *Reverseaux* była wysłaną na obserwacye do *Scio*, iżby konsulowie i ajenci Mocarstw Sprzymierzonych, uniknęli naprzykrzeń ze strony Greków, którzy, jak słychać, pozwolili sobie, czynić im nieprzyzwoite pogróżki. Wice-admirał *Rigny* przydaje, że wyprawił fregatę *Junonę*, pod dowództwem kapitana okrętowego *Leblanc*, z dwóma innemi statkami, do Eginy celem zmuszenia siłą, jeśliby tego była potrzeba, do puszczenia statków francuzkich, świeżo zaprowadzonych przed trybunał, i aby wymódz, ile można, powrót szkód przez nie poniesionych. Niektóre z tych statków poymane były, w samych przystaniach *Bayruth* i *Kaifa*, przez korsarzy greckich.

— P. *Cauchois-Lemaire*, autor listu do Xięcia Orleanu, został aresztowanym zawczora. P. *Cosson* drukarz, P. *Ponthieu* xięgarz, i P. *Schoubard*, obwinieni: pierwszy o drukowanie, a dway drudzy o spólnictwo w ogłoszeniu rzeczonego pisemka, zostali także posłani do policyi poprawczey i wezwani prostym mandatem do stawienia się na wysłuchanie, w d. 5 stycznia. Pisemko to wykracza z wielu względow: 1) wzywaniem do zerwania lub zmiany porządku następstwa tronu 2) targnieniem się na porządek następstwa tronu 3) targnieniem się na prawa z urodzenia Królowi na

łeżąc; 4) targnieniem się na władzę konstytucyyną Królewską, 5) obrazą, przeciwko Królowi i członkom familii Królewskiey; i 6) zachęcaniem bezskutecznem do uzurpacyi urzędów cywilnych i woyskowych.

— Nekrolog francuzki z r. 1827 następne daje wypadki: „Umarło jedenastu parów Francyi, z których jeden marszałek, 22 jenerał-poruczników, 24 marszałków polnych, 3 biskupów, 2 podprefektów, 2 konsu-lów, 6 deputowanych izby dawnieyszey, 1 izby teraźnieyszey, 15 byłych deputowanych, 4 ex-konwencyonalnych, 11 prezydentów izb sądowych, 1 adwokat jeneralny, 3 jeneralnych prokuratorów, 27 sędziów, 1 radca izby rachunkowey, 7 członków instytutu, 5 malarzy, 12 literatów i 1 literatka (z których 5 autorów dramatycznych) 4 kompozytorów muzyki, 8 aktorów i 5 aktorek."

Paryż dnia 1 stycznia.

(Z Gazety Warszawskiey).

Dzienniki tuteysze ogłosiły 3 następujące postanowienia Królewskie:

I. „*Karol* etc. postanowiliśmy i stanowimy co następuje: Art. 1) Hrabia *Portalis*, Par Francyi, jest mianowany Ministrem Sekretarzem Stanu Wydziału sprawiedliwości i Kanclerzem; Hrabia *de La Ferronays*, Par Francyi, jest mianowany Ministrem Sekretarzem Stanu wydziału spraw zagranicznych; Vice-Hrabia *de Caux*, członek Izby Deputowanych, mianowany Ministrem Sekretarzem Stanu administracyi wojenney. Przedstawienia na wakujące stopnie w woysku, czynić nam będzie ukochany nasz syn *Delfin*. Mianowania będą kontrasygnowane przez Ministra administracyi wojenney. Vice-Hrabia *de Martignac*, członek Izby Deputowanych, jest mianowany Ministrem Sekretarzem Stanu wydziału spraw wewnętrznych. Od attrybucyi Ministra spraw wewnętrznych oddzielają się te, które się tyczą handlu i rękodzieł, a które przyłączone będą do teraźnieyszych attrybucyy bióra handlu i osad. Hrabia *de Saint-Cricq*, członek Izby Deputowanych, jest mianowany Ministrem Sekretarzem stanu, prezydującym w naywyższey Radzie handlu i osad. Hrabia *Roy*, Par Francyi, jest mianowany Ministrem Sekretarzem Stanu wydziału skarbu. Art. 2) Oświecenie publiczne nie będzie na przyszłość należeć do Ministeryum spraw kościelnych. Art. 3) Nasz Minister Sekretarz Stanu wydziału marynarki i osad, ma polecone uskutecznienie ninieyszego postanowienia. Działo się w naszym zamku *Thuilleries* dnia 4 stycznia 1828, a panowania naszego 4 roku."

II. „*Karol* etc. Postanowiliśmy i stanowimy: art. 1) Panowie Hrabia *Villele*, Hrabia *Peyronnet*, Baron *Damas*, Margrabia *Clermont Tonnere*, są mianowani Ministrami Stanu, członkami tayney naszey Rady. Art. 2) Nasz Minister Sekretarz Stanu wydziału marynarki i osad ma sobie polecone uskutecznienie ninieyszego postanowienia. Działo się w naszym zamku *Thuilleries* dnia 4 stycznia 1828, a panowania naszego 4 roku."

III. „*Karol* etc. Postanowiliśmy i stanowimy co następuje. Art. 1) Panowie Hrabia *Villele*, Hrabia *Peyronnet* i Hrabia *Corbiere*, są wyniesieni na dostoyność Parów Królestwa, i sami oraz ich potomkowie płci męzkiey w linii prostey, naturalney i prawey, według porządku starszeństwa, używać będą praw, zaszczytów i prerogatyw do tego przywiązanych. Art. 2) Nasz Minister sekretarz stanu wydziału marynarki i osad, ma sobie polecone uskutecznienie ninieyszego postanowienia. Działo się w zamku *Thuilleries* d. 3 stycznia 1828, a panowania naszego 4 roku."

Powyższe postanowienia są podpisane przez Króla Jmci a kontrasygnowane przez Hrabiego *Chabrol*, Para Francyi, Ministra wydziału Marynarki i osad.

Nowi Ministrowie wykonali dziś przepisaną przysięgę przed Monarchą.

A u s t r y a.

Wiedeń dnia 20 grudnia.

(z Gazety Sanktpetersburskiey.)

Gazeta wydawana w *Korfu*, ogłosiła pod d. 17 listopada doniesienie o bitwie około przylądku Palermeńskiego, pomiędzy galiotą austryacką *Zofija*, a dwoma okrętami greckich korsarzy, z których jeden został spalony. Osada jego składała się ze 45 ludzi.; z tych 15 zatonęło, 5 poległo w bitwie, a 6 zabrano na galiotę; inni zaś zdołali przeyść na drugi statek grecki, który umknął przed galiotą.

— Odebrane tu wiadomości prosto ze Smyrny pod d. 29 listopada, nic nie donoszą o spaleniu flotty greckiey przez admirała *Rigny*. To milczenie o wypadku, o którymby w Smyrnie nasamprzód wiedziano, każe wątpić o prawdzie wieści, którą rozgłoszono o zniszczeniu rzeczoney flotylli.

Dnia 4 stycznia.

(Journal de St. Petersbourg.)

Cesarz Jmć, przez wzgląd na znakomite zasługi feldmarszałka porucznika, barona *de Mohr*, jeneralnego dowódzcy w ziemi Siedmiogrodzkiey, podniosł go do rangi rzeczywistego radcy taynego.

P r u s s y.

Berlin dnia 15 grudnia.

(z Gazety Sankt-Petersburskiey).

W skutku postanowienia ministeryów, spraw duchownych i oświecenia narodowego, spraw wewnętrznych i policyi, tudzież spraw zagranicznych, chcący wydawać pisma peryodyczne w prowincyi Brandeburgskiey, powinien się odnieść do pierwszego prezydenta, i złożyć mu prospekt, ażeby można było przepisać stosowne prawidła dla cenzury tych pism.

Dnia 5 stycznia.

Król Jmć zaszczycił orderem orła czerwonego 2 klassy radcę taynego *Lighton*, zwyczaynego lekarza Nayjaśnieyszego Cesarza Rossyi. (*J. d. S. P.*)

N i e m c y.

Hamburg dnia 1 stycznia.

(Journal de St. Petersbourg).

Otrzymano potwierdzenie urzędowe nieprzyjemney wieści, że rząd Marokański, wysłał korsarzów, przeciwko statkóm hamburskim. Podług rapportu konsula hiszpańskiego, rezydującego w *Tangerze*, już były uzbrajane na ten cel dwa statki 18działowe, ze 150 ludźmi, które mają krążyć w okolicach przylądka ś. Wincentego, czatując na okręty pruskie i anzeatyckie.

— Liczba statków, weszłych w ciągu r. 1827 do portu hamburskiego, dochodziła do 1654; wyszło zaś 1400. Miasto wysłało dwa statki na połów psów morskich i wielorybów, a cztery, na połów śledzi. Statki parowe angielskie zawijały tam 30 razy, a statki parowe hollenderskie, 16 razy.

Od brzegów Menu d. 30 grudnia.

(Journal de St. Petersbourg.)

W krolestwie Wirtemberskiém, na 6 godzin drogi od jeziora Konstancyeńskiego, w dolinie otoczoney niewielkiemi górami, było dosyć obszerne bagno, którego grunt okryty był prawie na 15 stóp torfem, a zwierzchu warstą czarney ziemi, na 3cale grubą. Około 500 akrów tego bagna, należało do majętności królewskich. W 1823 grunt ten wypuszczony został w dzierżawę mieszkańcom gminy Kornthalskiey, którzy, osuszywszy go, za pośrednictwem kanału głównego i dziesięciu pomnieyszych, założyli na nim kolonią, ze 40 familiy. Osadzie tey, Król Jmć nadał nazwisko *Wilhelmsdorf*. Liczy ona teraz przeszło 30 domów, i muruje kościół.

B a w a r y a.

Monachium dnia 27 stycznia.

(Journal de St. Petersbourg).

Kommissarze, wysłani przez rząd duński, dla wyszukania w naszych archiwach dokumentów, należących do historyi Północy, ukończyli swoje prace, i, jak słychać, zadowoleni są tak po-

śpiechem, z jakim otwierano im nasze archiwa, jako i odkrytemi zamożnemi źródłami do historyi Duńskiey.

SZWAYCARYA.
Dnia 2 stycznia.
(Journal de St. Petersbourg).

Podług listu półkownika *Heidegger*, datowanego z *Poros* w d. 13 i 16 listopada, do P. *Eynard*, zdaje się, że szczątki floty tureckiey, mogące odbywać żeglugę, nie są w stanie przedsięwziąć żadnego ważnieyszego działania, skoro tylko Grecy naymnieyszy stawić będą opór.

„*Ibrahim* zdaje się mieć zamiar opuszczenia Morei. Zaczął on zgromadzać swoje woysko w Koronie i Modonie; lecz wypadnie mu nająć statki do przewiezienia woyska, gdyż mało ich zostało po bitwie Nawaryńskiey.

„Słychać, że Arabowie i Albańczycy, będący na żołdzie Ibrahima, opuścili *Patras*, a mieszkańcy tureccy pisali do jenerała *Church*, że się chcą poddać, z warunkiem aby mieli sobie życie i własność zapewnione, a przyrzekają żyć spokoynie pod prawami greckiemi. W takich okolicznościach niepodobna, aby nie żądano przybycia nowego prezydenta; jakoż z niecierpliwością go tu oczekują.

„Zrobiono teraz wyprawę do Kandyi; Kandyoci wzywają mię do kierowania ich interessami, tak woyskowemi, jak i cywilnemi, odmówiłem im tego nie chcąc się obarczać dowództwem greckiém.

„Ile możemy eskortujemy okrętom kupieckim, celem zrobienia zaszczytu banderze greckiey, która się zbyt często hańbi czynami zbojeckiemi.

„Twierdza moja wkrótce będzie ukończona, a statek kanonijerski *Génevoise*, już jest na warsztacie. Każę i drugi taki zbudować: bo to naylepsza obrona na tuteyszych morzach. Obowiązki nasze, wedle wszelkiego podobieństwa do prawdy, już są u kresu: gdyż, dzięki przyczynieniu się Mocarstw sprzymierzonych, pomoc dawana przez filohelenów, nie będzie już potrzebna. Nim opuszczę ten kray, muszę oznaymić, żem kontent z mojego tu przybycia. Sam to czuję, że nic sobie nie mam do wyrzucenia, a nawet nie taję, że dowody wdzięczności, którą odbieram od tego narodu, nie bardzo skłonnego do poważania cudzoziemców, wynagradzają mię za tyle trudów i frasunków. Gdyby mi przyszło znowu zacząć, uczyniłbym to bez wahania się, i podobnieżbym postępował, co może bydź dla WPana dowodem, że jeślim popełnił tyle uchybień, tedy przynaymniey były one mimowolne. Kommissya zaprowadziła tyle porządku, ile można było. Opuszczając Grecyą, zostawię twierdzę i dwa porządne statki kanonijerskie, na pamiątkę filohelenów w tym kraju.

„Ostatniém mojém życzeniem będzie, widzieć utworzoną kassę z funduszami, przeznaczonemi jedynie na wychowanie moralne i przemysłowe młodych Greków, którzy będą mogli rozszerzyć w Grecyi sztuki i umiejętności Europeyskie, jako też dostarczyć jey kiedyś, dobrych wodzów, dobrych rządców i dobrych urzędników."

ANGLIA.
Londyn dnia 1 stycznia.
(z Gazety Warszawskiey.)

Infant Portugalski *Don Miguel* przyymował wczora o godzinie 10tey przed południem deputacyą, złożoną ze 30 mieszkających tu nayznakomitszych Portugalczyków, o godzinie 11tey Ministrów naszych, a o 12 ciało dyplomatyczne. Xżę *Wellington* odwiedził go także. Po przyjęciu ciała dyplomatycznego udał się Infant do Xiążęcia *Klarencyi*, a wróciwszy do mieszkania swego pojechał o godzinie 3ciey powozem Królewskim do *Windsor*, gdzie był obiad na 30 osób. Wyporządzono dla niego pokoje w pałacu Monarchy naszego, a dla orszaku jego w pałacu zwanym *Cumberland-Lodge*. Infant jest średniego wzrostu, i zdaje się mieć ledwo 22 lat, chociaż ma lat 25. Rysy jego twarzy są przyjemne. Ma bawić w Anglii 10 do 14 dni.

Okręt *Ann and Amelia*, urządzony na łazaret dla eskadry naszey na morzu Śrzódziemném, popłynął do *Malty* z różnemi zapasami i drzewem okrętowém.

Pokolenie, zwane *Quamby Bluff* w kraju *Van-Diemen*, zbuntowało się i wiele okolic spustoszyło; odparto ich jednak, i przeszło 60 dzikich ludzi zabito.

List z *Buenos-Ayres*, pisany dnia 18 października donosi, iż po przybyciu *Don Martinez*, rozeszła się tam pogłoska o powstaniu wybuchłém w *Fernambuco*. Jenerałowie *Manuel* i *Gonzales* mieli ogłosić niepodległość prowincyi *Rio-Grande*, i dla tego Jenerał Buenos-Ayreski *la Valleja* postanowił przyśpieszyć swóy pochod ku *Domingo*. Kapry Buenos-Ayreskie krążą przed portem *Rio-Janeiro* i tamują bardzo żeglugę nadbrzeżną Brezyliyską.

Gazety tuteysze obeymują jeszcze następujące szczegóły o bitwie Nawaryńskiey. Gdy chirurg drugiey klassy, będący na statku *Hend*, opatrywał ranę pewnemu maytkowi, rozległ się okrzyk: *Nieprzyjaciel chce zahaczyć!* Chirurg rzucił swoje instrumenta, pobiegł na pokład, porwał dzidę i walecznie dopomógł do odparcia nieprzyjaciela, poczém znowu zaczął swoję czynność, i operacyą spokoynie uskutecznił. W nagrodę za to został umieszczony na większym statku. Kapitan *Davies* okrętu *Rose*, który bardzo zręcznie oswobodził okręt francuzki od statku palnego tureckiego, znaydował się blizko tego statku w chwili gdy wylatywał na powietrze, i tym sposobem zost. rzucony na swóy okręt bez wielkiego szwanku. Jeden z oficerów okrętu *Genua*, po bitwie położył się spać, lecz go wkrótce obudziło śpiewanie maytka, któremu kula obie ręce urwała. Zapytał się oficer, co ów maytek śpiewa? — *Balladę*, odpowiedział, *probuję, jak mi się uda śpiewać ballady, kiedym obie ręce utracił*. Człowiek ten umarł w lazarecie.

Campbell, zmarły niedawno gubernator w *Sierra Leone*, przed wyjazdem swoim z *Londynu*, dał pewnemu cudzoziemcowi pakę rękopisów, obeymujących ciekawe szczegóły o ucieczce *Napoleona* z wyspy *Elby*, z prośbą, aby tę pakę dopiero po zgonie jego otworzył. Publiczność tuteysza może się spodziewać, wkrótce ogłoszenia tych papierów.

HISZPANIJA.
Madryt dnia 20 grudnia.
(z Gazety Warszawskiey.)

Goniec Francuzki przywiózł wczora listy z *Paryża*, które natychmiast posłano Królowi Jmci do *Barcellony*. Wkrótce potém rozeszła się pogłoska, iż Rząd nasz został wezwany od Francuzkiego, aby przyjął pośrednictwo do zawarcia pokoju z Dejem Algierskim. To pewna, iż Pan *Chacon*, jeneralny konsul nasz przy Deju Algierskim, otrzymał rozkaz, aby niezwłocznie udał się do mieysca swego urzędowania. Pomyślne skutki przybycia fregaty *Perla* z *Hawanny*, dają się już postrzegać. Piastry są w kursie. Niektórym urzędnikom zapłacono zaległą pensyą.

Potwierdza się wiadomość o wylądowaniu byłego prefekta *Maronchini* na brzegi Granady ze znaczną liczbą stronników. Oddział woyska z Katalonii ma bydź wysłany przeciw niemu.

Pozwolono drukować. *Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.*
Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 7.

Wilno dnia 16 Stycznia v. s. 1828 Roku.

1 Sąd Taxatorsko Exdywizorski w mieście Kleszczelach dla rozdziału majątku Urodzonego Piotra Imszenika między Kredytorów, Remissą Sądu Cywilnego Bielskiego i Drohickiego Pttu oraz Opieki Szlacheckiey przy nim ustanowioney datty 17 junii 1827 roku naznaczony, a Sądem Głównym 2go Departamentu Obwodu Białostockiego utwierdzony, wzywa przez niniey-sze wszelkich Kredytorów do majątku Urodzonego Piotra Imszenika Obywatela Kleszczel, pretensye stosujących, gdyby w terminie dnia 18 apryla 1828 r. ze wszelkiemi Dowodami ich pretensye Realizującemi do Sądu Taxatorsko Exdywizorskiego jawili się; w przeciwnym razie wieczney Amissyi podług praw i brzmienia Dekretu Remissyynego ulegną. Datt. w Kleszczelach 1827 roku augusta 2 dnia.

Michał Czaczkowski Sędzia Gran. Brzeski Exdywizor.

Franciszek Kosiński Exdywizor.

Józef Tokarzewski Sędzia Ziem. Br. Exdywizor.

Za Regenta Wincenty Elsner.

---

2 Od Litewsko Grodzieńskiey Gubernii Powiatu Grodzieńskiego Opieki Szlacheckiey ogłasza się: że w Gubernii i Powiecie tuteyszych, pozostały majątek ziemny po zeszłey Senatorowey Państwa Rossyyskiego Alexiejowey, Dziedmitkowo zwany, o dwie mile i pół od miasta Gubernskiego Grodna położony, dymów włościańskich 35 a w nich dusz płci mezkiey 130 i żeńskiey 119, gruntu dwornego włók $12\frac{1}{4}$ włościańskiego $23\frac{3}{4}$ zarośli brzozowych od 5 do 6 morgów miary litewskiey, sianożęci na wozy 90., dom mieszkalny, gumno, oborę, dwie karczmy przy wsiach, sklep, ogród fruktowy gruszkami, jabłkami i śliwkami zasadzony, oraz dwa ogrody warzywne zawierający; przez publiczną licytacyą w dniach 1, 2 i 3 v. s. następnego miesiąca lutego w opiece niniejszey, a następnie po przeyściu trzech miesięcy od datty pierwszego ogłoszenia o tém w Sankt-Peterzburskich gazetach, w Rządzie Gubernskim Litewsko Grodzieńskim przedawany będzie, na jakową licytacyą wszystkich życzących nabydź rzeczony majątek zaprasza się. Datt Grodno 1828 r. stycznia 5 dnia vs.

Marszałek Pttu Grodzieńskiego i Kawaler Karol Borzęcki.

Sekretarz Szachecki Lebel.

---

2 W sprawie konkursowey WW. Horodeńskich za Remissą Sądu Ziemskiego Pttu Wileń. roku 1827 miesiąca marca 12 d. nastałą, przed tymże Sądem Ziemskim Wileńskim odbywającey się, w ciągu słuchania produktowych głosow, ponieważ mimo kilkokrotne odkłady, i oznaczony ostateczny wzięcia całey sprawy w namowę termin, oprócz Prokuratora massy, i tylko kilku kredytorow, dalsi pozwami objęci i na remissie stawający, tak kredytorowie, jako też massie funduszu pod konkurs oddaney zawiniający, do Sądu Exdywizorskiego niejawią się i objaśnienia nie przynoszą. Zatem Sąd Ziem. Wileń. a razem Exdywizorski, stosując się do warunkow dekretem Remissyynym przepisanych, jawiącym się tylko realnym kredytorom satysfakcyą czynić, a dla niestawających wieknistą ammissyą zapisać determinujących; tudzież unikając dalszey zwłoki czasu, w zamiarze przystąpienia do innych sądowych czynności, przez rezolucyą dopiero zaferowaną, nieoczekując więcey na niejawiące się strony, całą sprawę w konkursie WW. Horodeńskich bez żadnych odkładow dnia 24 teraźnieyszego miesiąca januaryi do ostatecznego rozbioru wziąć w namowę postanowił, ażeby więc w tém przeciągu czasu tak Prokurator massy jako też dalsze w sprawę wchodzące osoby do odbywania replik przystąpili, a na oznaczonym terminie bez żadney mitręgi sprawę w namowę oddali pod odpowiedzią prawem Remissą i rezolucyami ostrzeżoną nakazał, o czém dla wiadomości stron niniejsza w Dodatku Kuryera Litewskiego umieszcza się awizacya. Datt 1828 januaryi 12 d.

Sędzia Ziemski Pttu Wileńskiego Prezydujący Exdywizor Stanisław Drzewicki.

Sędzia Aloizy Malecki.

Jan Pisanka Sędzia Z. Wileński.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładującego Całą Rossyą etc. etc. etc.

3 Pozew przed Sąd Ziemski Wileński dopiero sądzący się i napotym sądzić się mający, w skutek postanowienia tegoż Sądu Ziemskiego, jako też Sądu Gł. Litt Wileńskiego 2go Departamentu, z instancyi Ur. Dominika Szklennika Adwok. Sądu Gł. i Prokuratora massy funduszu zeszłego Symsona Abramowicza byłego kupca i Obywatela Wileńskiego; Urodzonym Sławetnym i Starozakonnym jako to: Ur. Buywenowey za Xięgą osobistą Symsona o zł. 182 gr. 20, Brusiłowey Gubernatorowey za tąż Xięgą o zł. 241 gr. 10, Marcinkiewiczowey B. za kartą r. 1798 maja 4 o zł. 160. Patapowi za kartą 1804 xbra 24 o rub. sr. 250 k. 82, Skarbkowi za Xięgą bankową o rub. sr. 22 kop. 84, Łabowskiey Agacie, lub jey Sukcessorom o rub. sr. 2,142 k. 22, za Dekretem Exdywizorskim i o powrót schedy, Kociełowi Star. Oszm. lub jego Sukcessorom za kartami osobistemi r. 1793. febr. 24 o zł. 777 i 7bra 4, o czer. zł. $22\frac{1}{2}$, r. 1794 mar. 30, o zł. 556 gr. 20, i bez karty o zł 112, A. Stankarowi Kapit. za kartą i rachunkiem, o zł 442 i gr. $22\frac{1}{2}$, Staroz. Hirszowiczowi Szołomowi z Jurborga za kartą r. 1801 apr. 21 o zł. pol. 10,000, Sławet. Wincentemu Malinowskiemu Rad. za kartą i Dekretem o zł. 1,118, Star. Mejerowi Mejerowiczowi za wexlem o rub. sr. 938. UU. Józefowi Paszkiewiczowi Adwok. za Kartami, o rub. sr. 56 i za Xięgą osob: o zł. 185, Gasprowi Hrabi Platerowi, o rub. sr. 1,199 za Dekretem i spełnioną tradycyą, Maciejowi Sławińskiemu Assesor. za kartą o zł. 140, Hrabi Platerowi Krzysztofowi za czterma inskrypcyami, o zł. 2,457, i rub. sr. 356 k. 27. Starozakonnym niżey wyrażonym lub ich Sukcessorom za kartami: jako to: Anzerowi Peysachowiczowi o czer. zł. 100, Ickowi Szlomowiczowi o zł. 86 gr 15, Aronowi Szlomowiczowi o zł. 414, Aryowi Leybowiczowi o Tal. 100. Estercе

(*)

córce Zusmana o zł. 880. Arya Leybie Abramowiczowi o rub. sr. 15 i czer. zł. 6. Tereschicie Abrahamowiczowi o czer. zł 30. Ickowi Rubinowiczowi Kaczowi o czer. zł. 33. Ickowi Ayzikowi Szlomowiczowi o zł. 75, Hitelowi synowi Menachima Mendela o zł. 100, Hirszowi Jankielowiczowi o czer.zł. 8, Hitelowi Izraelowiczowi z Michaliszek o rub. sr. 5. Sarze córce Jochela Michela o zł. 66 gr. 20. Abramowi synowi Menachima Many Segała o zł 20, Szmuyłowi synowi Rabina o zł. 324, Abrahamowi synowi Mesalima Kaufmana o czer. zł. 105 i zł. 6, Ickowi Josielowiczowi o czer. zł. 10 i zł. 8, Kiwelowi Eliaszewiczowi o czer. zł. 50. Dawidowi Szlomowiczowi Segałowi z Jurborga o rub. sr. 15, Abrahamowi synowi Aryi Leyby o rub. sr. 19 zł. 4, Wigdorowi synowi Icki Ayzika o rub. sr. 10, Icce Ayzikowi Szlomowiczowi o zł. 157, Chai córce Zelmana o czer. zł. 12, Moyżeszowi Aronowiczowi Sagołowi o zł. 1,000 i rub. sr. 30, Abramowi Zelmanowiczowi Segalowi o zł. 131, Jankielowi Jeremiaszewiczowi o rub. sr: 22. Menachimowi Manie Icce Azikowiczowi o czer. zł. 25, Morduchowi Jankielowiczowi o zł. 72, Mejerowi Chaimowiczowi o zł. 473. Zundelowi Berkowiczowi o zł. 13 gr. 10, Małce córce Izraela Jocha o zł. 318 gr. 18, Mowszy Mowszowiczowi o czer. zł. 5, Mowszy synowi Owsieja Zelika o rub.sr. 9 gr. 20, Morduchowi synowi Rabina Chaima o zł. 1624 gr. 9 i o zł. 525 gr. 22, Henie córce Mejera o czer. zł. 100 i zł. 1800, Aronowi Leyzerowiczowi o rub. sr. 25, Eliaszowi Noachowiczowi z Rzeszy o rub. sr. 25 i zł. 500, Eliaszowi Morduchowiczowi o zł. 2500 i o zł. 200, Aryowi Leybie synowi Abrahama Abela Segala o rub. sr. 51 k. 78, Wolfowi Jankielowiczowi Kaczowi o czer. zł. 397½, Szlomie Zelmanowi synowi Zewelina Hitela Segala z Uszacza o zł. 6016, gr. 15, Michelowi Percowiczowi o czer. zł. 16 i zł. 12, Gierszonowi Dawidowiczowi o złł. 524 i złł. 636 gr. 21, Uryaszowi Mejerowiczowi o złł. 4,800, Szlomie Berkowiczowi o czer. złł. 20, Abramowi Aronowiczowi o RS. 10, Szymelowi Wolfowiczowi o złł. 166 gr. 20, Berkowi Josielowiczowi o rs. 900, Morduchowi synowi Rabina Mowszy o rs. 6 złł. 73 gr. 19, Abrahamowi Mejerowiczowi o złł. 651, Hirszowi Jankielowiczowi o rs. 6, Jerachim Fiszel Berkowiczowi o złł. 200 gr. 26, Hirszowi Mowszowiczowi ze Swięcian o złł. 213, Jankielowi Mowszy Abrahamowiczowi o rs. 231 k. 71, Eliaszowi Morduchowiczowi o złł. 200, Szymelowi i Josielowi Zyskindowiczom o złł. 246. Hirszy Leybowiczowi z Antokola o złł. 500, Blumie córce Nochima o czer. złł. 2, Mejerowi Rafałowiczowi o rs. 30, Hirszowi synowi Arona o złł. 115, Leyzerowi Leybowiczowi o czer. złł. 34, Eliaszowi Ickowi Ayzikowiczowi o czer. złł. 100, Mejerowi Abrahamowiczowi o złł. 1260, Rochli córce Arona ze Swięcian i Jochelowi Boruchowiczowi o złł. 552 i gr. 15, Neftali Hirszy Matysewiczowi o złł. 856 gr. 24, Hirszowi Aronowi Zelikowiczowi i Szmuyle Josielowiczowi o złł. 80; Hirszowi Wulfowiczowi o złł. 569 i Jenta córce Josielowicza o złł. 125; Blumie córce Menachima Nochima o czer. złł. 17, udzielnie o czer. złł. 16 i złł. 606 gr. 17; Berkowi Abramowiczowi o czer. złł. 20 złł. 54 i r. 6; Całkowi Jankielowiczowi ze Smórgoń o złł. 749, oraz o złł. 24 gr. 21. Beyli córce Leyby o złł. 36; Owsiejowi Chaimowi Josielowiczowi Kraskinowi o rs. 214. Kanie Kadisza Josielowiczowey o czer. złł. 25, Wigdorowi Zelmanowiczowi o złł. 850; Ranzy córce Abrahama o złł. 376 za trzema Kartami i Wolfowi Mowszowiczowi o złł. 75; Jerachimowi Fayteli synowi Rabina o czer. zł. 42. Leybie Faywiszowiczowi z Brześcia o czer. zł. 30, Szymelowi Judelowiczowi o zł. 433 gr. 10, Hirszowi Synaryi Leybie o Tal. 78 gr. 10, i Gabryelowi Jeremiaszowi o czer. zł. 40 i zł. 19, i Cernie Moyżeszównie o zł. 66 gr. 10, Mowszy synowi Rabina Kmiwela Kacza o czer. zł. 60, Mowszy Judelowiczowi o czer. zł. 80; Szmuyle Szymelowiczowi Gizburg o rub. sr. 36, Leybie Jankielowiczowi o rub. sr. 25, Abramowi Ickowiczowi o zł. 614 gr. 21, i Judelowi Chaimowiczowi Segalowi o zł. 425, i Hendzie Mowszownie o zł. 392, Tobiaszowi Abramowiczowi o rub. sr. 128 i rub. sr. 93, Wulfowi Izraelowiczowi o rub. sr. 700. Notce Dawidowiczowi o rub. sr. 100 i r. sr. 983, Newtelowi synowi A. Leybowicza o r. sr. 2,000, Morduchowi Morduchowiczowi o r.ass. 200; Benjaminowi Wolfowi Szymelowiczowi o r. 235, i Judelowiczowi Leybie Ickowiczowi i Gierszonowi Mowszowiczowi o czer. zł. 150; w referencyi do obligów, kart, wexlów, xiąg bankowych i osobistych, oraz dalszych dowodow przed Sądem złożyć się mających, a mianowicie *w prośbach*: sądzenia summ na każdym po szczególnie wyrażonych z procentem i expensem prawnym, w naykrótszym terminie pod karami sprzeciwieństwa, dołączenia tychże summ do massy ogólney, oraz sądzenia tego wszystkiego co czasu sprawy przy bliższości dla sukcessorów zeszłego Symsona do dowodu i odwodu proszoném będzie S. Z. M.

Roku 1828 miesiąca januaryi dnia 2. Woźny niżey wyrażony świadczę, iż tę kopię pozwu edyktalnego z autentykiem zgodną, z instancyi W. Dominika Szklennika Sądu Głów. Litew. Wileń. Adwokata dodanego i przez Sąd Główny zatwierdzonego Prokuratora massy funduszu zeszłego Symsona Abramowicza kupca Wileńskiego, po strony tąż cytacyą edyktalną objęte, dla zamieszczenia do Kuryera Lit. w Redakcyi podałem, i o terminie stawania przed Sądem Ziem. Wileń. teraz sądzącym się i na potym sądzić się mającym oznaymiłem i opowiedziałem. Dat ut supra.

Augustyn Jackowski Woźny Ptu Wileń.

Roku 1828 miesiąca stycznia 7 dnia przed Aktami Ziemskiemi Pttu Wileńskiego stawając osobiście Woźny w górze wyrażony relacyą pozewną zeznał i w Protokóle Woźnieńskim własnoręcznie rozpisał się.

Przyjąłem Jan Zienkowicz Z. W. Regent.

Wolno drukować. Wilno d. 8 stycznia 1828. Cenzor, Norbert Jurgiewicz.

---

1 W dniu 14 teraźnieyszego miesiąca po południu, niewiadomo jakim sposobem zginął piesek pokojowy, którego opisanie znaków następujące: wzrost malenki, pochodzi z gatunku taxów mieszanców, szerści podżarey, koniec nosa czarny, na uszach szerść ciemno podżara, pod szyją szerść biała do nog, nogi przednie dość wysokie białe, a tylne pomnieysze, i koniec ogona biały; ktoby takowego pieska dostawił, odbierze nagrody 6 rubli srebrem, o właścicielа zginionego pieska można powziąć wiadomość w Redakcyi Kuryera.

Wileński Policmeyster Podpułkownik Chrząstowski.

N^{ER} 3

DODATEK
DO GAZETY
KURYERA LITEWSKIEGO N^{RU} 7.

Wilno dnia 16 stycznia v. s. 1828 roku.

Względem uzyskania od odkupczyków procentów za niewniesienie na termin odkupney summy i za niedoimkę, po upływie odkupu nagromadzoney.

Wedle ukazu Jego Cesarskiey Mości, Rządzący Senat słuchali przedstawienia Ministra Skarbu, w którem wyraża, iż Sankt-Petersburska Izba Sbarbowa weszła do Ministeryum Skarbu z przedstawieniami, w których wyraża, iż po zrobionym przez nię obrachunku z byłymi do 1819 roku dzierżawcami odkupow trunkowych, liczono procenta dwojako: 1, od niewniesioney na termin odkupney summy w ciągu odkupu, i 2, od niedoimki odkupney summy, jaka po upływie odkupu zostawała i potém została uzyskaną; i że, podług prawideł, pierwsze procenta należą do Magistratury Powszechney Opieki, a o drugich, do kogo one należą, niema pewnego postanowienia; zatém Izba prosi o rozwiązanie: dokąd te ostatnie procenta powinny bydź obrócone, czy do Skarbu, czyliteż do Magistratury Powszechney Opieki? Do tego taż Izba dodaje, iż podług jey opinii, procenta te należą do Skarbu dla tego, że one są położone nie jako sztraf, lecz jako kapitał skarbowy, pozostały na długu. Na mocy praw istnieiących na ten przedmiot, jakoto: instrukcyi daney Izbom Skarbowym 8 grudnia 1776 r. o odkupach i podradach; odkupnych umow; ukazu Rządzącego Senatu 18 października 1817 roku, i Naywyżey utwierdzonego dnia 12 kwietnia 1820 r. przełożenia Rządzącego Senatu, powinny wchodzić do Magistratury Powszechney Opieki, następujące po części trunkowey uzyskania: 1) za nieopłacenie w terminie odkupney summy; 2) za niewybranie w terminie skarbowey wódki; 3) za niepodanie w terminie wiadomości o przygotowanych i przedanych trunkach; 4) za przedaż fałszowanych albo zepsutych trunkow i wódki nie tey, jaka ustanowiona, proby i złego zapachu; 5) za zaprowadzenie przez odkupczyka przy półkach albo wsiach przedaży trunkow, oprócz mieysc, do tego przez Rząd przeznaczonych; 6) za przemycaną wódkę i inne trunki; i 7) od dostarczycielów wódki za niedostarczenie jey na naznaczone podług kontraktow terminy. Oznaczonego zaś postanowienia na to, ażeby uzyskiwane od odkupczykow procenta, liczące się od niedoimki, pozostałey po upłynieniu odkupow, odsyłać do Magistratury Powszechney Opieki, w prawidłach po tey części nie znayduje się. Tymczasem, w niektórych guberniach tego rodzaju procenta po uzyskaniu, odsyłają się do Magistratur Powszechney Opieki. Rozpatrzywszy pomienione przedstawienia St-Petersburskiey Skarbowey Izby, i porównawszy je z przytoczonemi wyżey prawami, Minister Skarbu znayduje wcale gruntownym wniosek tey Izby, iż procenta, uzyskiwane od niedoimek, pozostałych za nieopłacenie po upłynieniu odkupu, należą do skarbu; ponieważ procenta te, po przeyściu terminu odkupu, liczą się już, nie jako sztraf, ustanowiony przez odkupne warunki, za niewniesienie w terminie odkupney summy, obracaney na rzecz Magistratur Powszechney Opieki; lecz jako kapitał skarbowy, nieopłacony z upływem odkupu, a pozostały jako dług w niedoimce. O czém Minister Skarbu przedstawując na rozpatrzenie i decyzyą Rządzącego Senatu z tém, azaliby się nie podobało, na tey osnowie dać St-Petersburskiey Skarbowey Izbie stosownego rozwiązania, zaleciwszy przytem i innym Skarbowym Izbom dla jednostaynego w tym przedmiocie wypełnienia. Rozkazali: uznawszy wniosek St-Petersburskiey Skarbowey Izby, iż procenta, uzyskiwane od niedoimek, pozostałych od nieopłacenia po upłynieniu odkupu, powinny należeć do skarbu, słusznym; ponieważ te procenta nie mogą już należeć do tych pen, które za niewniesienie w terminie odkupney summy, na rzecz Magistratur Powszechney Opieki na dzierżawców podług warunkow nakładają się, po upłynieniu terminu odkupu i działania tych warunkow, lecz powinny, jak od pozostałego na długu w ręku prywatnym skarbowego kapitału, liczyć się na rzecz skarbu, i zgodnie z daną Izbom Skarbowym 8 grudnia 1776 roku instrukcyą o odkupach i podradach; z odkupnemi warunkami; z ukazem Rządzącego Senatu pod dniem 18 października 1817 roku i Naywyżey potwierdzonym 12 kwietnia 1820 roku przełożeniem; Rządzący Senat postanawia: dla jednostaynego podług tego wypełnienia, zalecić wszystkim Izbom i Expedycyom Skarbowym przez ukazy. Listopada 19 dnia 1827 roku. (z 1go Departamentu.)

O tém, komu spełniać obowiązek Cywilnego Gubernatora w niebytności w gubernii, tak iego samego, jak i Wice-Gubernatora.

Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu pierwszych trzech Departamentow słuchali przesłaney przez Zarządzającego Ministeryum Sprawiedliwości, P. Radcę Taynego, Senatora i Kawalera, Xiążęcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa, dla należytego wypełnienia kopii opinii Rady Państwa, następującey treści: „Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy dokład Powsze-

chnego Zebrania St-Petersburskich Departamentow Rządzącego Senatu na zapytanie: komu spełniać obowiązek Cywilnego Gubernatora, w niebytności w gubernii, tak jego samego, jak i Wice-Gubernatora?— zgodnie z wnioskiem Rządzącego Senatu *przez opiniją postanowiła*: w pomienioném zdarzeniu obowiązek ten poruczyć temu z Prezydentów Izb Kryminalney i Cywilney, albo Jeneralnych i Głównych Sądów, który starszy jest z rangi; jeżeli zaś rangi nie mają, co się zdarza w Polskich Guberniach, wtedy podług starszeństwa wstąpienia w obowiązek Prezydenta; lecz jeśli wybór ten padnie na Prezydenta Izby Kryminalney, albo Sądów Głównego lub też Jeneralnego 1go Departamentu, równie dla ulżenia jemu w zatrudnieniach, jak i dla usunienia nieprzyzwoitości w rewizyi spraw kryminalnych, wtedy polecać obowiązek jego Prezydencyi drugiemu młódszemu Prezydentowi, a potém kryminalne sprawy, do sądzenia których ten młódszy Prezydent będzie należał, mogą iść na rewizyą pełniącego obowiązek Cywilnego Gubernatora; sprawy zaś, w których sam pełniący obowiązek Gubernatora na urzędzie jeszcze Prezydenta, dawał opinią, i które podlegają potwierdzeniu Gubernatora, powinien on przesyłać z ostateczną decyzyą prosto na rozpatrzenie Senatu.“ Na autentyku własną Jego Cesarskiey Mości ręką napisano: *„Ma bydź podług tego.”* Rewel, 30 października 1827. I sprawki. Rozkazali: o tey Naywyżey potwierdzoney opinii Rady Państwa posłać do wszystkich Urzędowych mieysc i osob, dla należytego wypełnienia ukazy; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, do St-Petersburskich i Moskiewskich Departamentow Rządzącego Senatu i do Powszechnego Moskiewskich Departamentow Zebrania przesłać uwiadomienia. Listopada 22 dnia 1827 roku. (Z Powszechnego Zebrania pierwszych trzech Departamentow.)

O nieprzyymowaniu na ewikcyą w skarbowych podradach poddanych ludzi Mahometańskiego wyznania, osiadłych w Wielkorossyyskich guberniach.

Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu pierwszych trzech Departamentow słuchali: 1, przesłaney przez Zarządzającego Ministeryum Sprawiedliwości P. Radcę Taynego, Senatora i Kawalera Xiążęcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa dla należytego wypełnienia, kopii opinii Rady Państwa, następującey treści: „Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Powszechnego Zebrania St-Petersburskich Departamentow Rządzącego Senatu na zapytanie: czy mogą bydź przyymowani na ewikcyą w skarbowych podradach poddani ludzie Mahometańskiego wyznania, osiedli w Wielkorossyyskich guberniach?— zgodnie z Rządzącym Senatem, *przez opinią postanowiła*: ażeby pomienionych ludzi na ewikcyą w skarbowych podradach zgoła nie przyymować.” Na autentyku własną Jego Cesarskiey Mości ręką napisano: *„Ma bydź podług tego.”* St-Petersburg 2go listopada 1827. I 2re sprawki, z którey okazało się, iż Powszechne Zebranie St-Petersburskich Departamentow Rządzącego Senatu, po rozpatrzeniu sprawy, czy mogą bydź przyymowani na ewikcyą w skarbowych podradach poddani ludzie Mahometańskiego wyznania, osiedli w Wielkorossyyskich guberniach, podało do Jego Cesarskiey Mości naypoddańsze przełożenie z takim wnioskiem, iż ponieważ poddani ludzie Mahometańskiego wyznania, osiedli w Wielkorossyyskich guberniach, po przyjęciu przez nich Chrześciańskiey religii, na mocy ułożenia 20 rozdziału 71 punktu i Naywyższego ukazu 1802 roku grudnia 9 dnia, odzyskują od swoich właścicieli wolność, za opłatą im od siebie po piętnaście rubli z duszy; zatém Powszechne Zebranie Senatu, uznając przyymowanie ludzi tego rodzaju na ewikcyą w skarbowych podradach za niedostateczne dla tego, iż po wybyciu ich podług przytoczonego prawa, od właścicieli, w zdarzeniu mogącey zayść niemożności kontrahentow, skarb pozbawiałby się swojego zabezpieczenia, mniemało, ażeby pomienionych ludzi na ewikcyą w skarbowych podradach zgoła nie przyymować. Rozkazali: o tey Naywyżey potwierdzoney opinii Rady Państwa, posłać do wszystkich Urzędowych mieysc i osob, dla należytego wypełnienia, ukazy; a zaś do Nayświętszego Rządzącego Synodu, do St-Petersburskich i Moskiewskich Departamentow Rządzącego Senatu i do Powszechnego Moskiewskich Departamentow Zebrania, przesłać uwiadomienia. Listopada 22 dnia 1827 roku. (Z Powszechnego Zebrania pierwszych trzech Departamentow.)

O przytomności Urzędnika Policyi przy inwentowaniu majątku, pozostającego po śmierci zakonników.

Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu pierwszych trzech Departamentow słuchali przesłaney przez Zarządzającego Ministeryum Sprawiedliwości, P. Radcę Taynego, Senatora i Kawalera Xiążęcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa dla należytego wypełnienia kopii opinii Rady Państwa, następującey treści: „Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenia Powszechnego Zebrania Sankt-Petersburskich Departamentow Rządzącego Senatu z wynikłego zapytania: czy powinna należeć Policya przy inwentowaniu majątku pozostającego po śmierci zakonników; zgodnie z opinią Nayświętszego Synodu i Rządzącego Senatu *mniemała*: ażeby w czasie ciężkiey choroby którego z Biskupów i innych władz zakonnych, zagrażającey śmiercią, i w przypadku nieznaydowania się wtedy na mieyscu krewnych tych osob, po wezwaniu Duchowney Zwierzchności, oprócz mogących się znaydować duchownych urzędników w miastach, tak dla ochronienia majątkow, jako też po śmierci jego zinwentowania, dla pośrednictwa ze strony sukcessorów, naznaczany był Urzędnik z Policyi, który obowiązany jest bydź przy tém inwentowaniu i zaświadczyć je swoim podpisem; w mieyscach zaś, za miastem położonych, inwentarz majątku Przełożonych klasztoru, zostawuje się na odpowiedzialności starszego po nim i braci. „Na autentyku własną Jego Cesarskiey Mości ręką napisano: *„Ma bydź podług tego.”* Rewel. 30 października 1827. I sprawki. Rozkazali: o tey Naywyżey potwierdzoney opinii Rady Państwa, posłać do wszystkich Urzędowych mieysc i osob, dla należytego wypełnienia, ukazy; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, do St-Petersburskich i Moskiewskich Departamentow Rządzącego Senatu i do Powszechnego Moskiewskich Departamentow Zebrania posłać uwiadomienia. Listopada 22 dnia 1827 roku. (Z Powszechnego Zebrania pierwszych trzech Departamentow.)

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.